

ALCAIDE I ARANAZ, OLGA

GUIA DELS ARBRES D'INTERÈS LOCAL
DE MOLLET DEL VALLÈS,

Exemples d'aplicació de
la Norma Granada

Col·lecció Vicenç Plantada, 9

Centre d'Estudis Molletans

ISBN: 84-931604-6-6

Primera edició: Mollet del Vallès,
maig de 2005

197 pàgs. 17 x 24 cm. Cartoné



El llibre que el lector té a les mans és el producte de la V Beca Vicenç Plantada, atorgada l'any 2002. El Centre d'Estudis Molletans va editar aquest novè volum de la coneguda col·lecció Vicenç Plantada el mes de maig de 2005.

Aquest llibre ens parla d'una part de Mollet que fins ara havia estat poc estudiada: els arbres de la ciutat. En els darrers 20 anys trobaríem només el calendari de l'any 1986 i el llibre *Els arbres de Mollet* de Jordi Bertran i d'altres autors (1993), tots dos documents publicats per l'Ajuntament de Mollet, i un treball de la mateixa autora del llibre que ens ocupa, publicat al volum 16 de *Notes* (2001).

Al llarg de la història, els arbres han estat cremats, tallats o arrencats de soca-rel. Tradicionalment, les plantes han estat considerades únicament pel seu valor econòmic al mercat (conreus diversos) i, en tot cas, per l'ombra que produïen a l'estiu (arbres ornamentals), la fruita de l'època càlida i la llenya que servia per escalfar-se a l'hivern (sobretot d'alzines i oliveres). Fins fa molt poc temps no hi havia lleis que protegissin aquests éssers de les agressions que els malmetien o els mataben.

L'obra que ens ocupa pretén que el lector tingui no només la visió de l'arbre com un element decoratiu sinó també beneficis per a la vida als pobles i ciutats.

El llibre de l'Olga Alcaide comença explicant la importància de l'arbrat ornamental, una importància sovint poc valorada per les persones que passegem sota la seva ombra.

Més endavant, ens explica el sistema de la Norma Granada, que serveix per taxar els arbres ornamentals no substituïbles. De l'aplicació d'aquest sistema se n'obté un valor econòmic, expressat en euros.

El llibre continua amb la catalogació de 48 arbres d'interès local, triats d'entre aquells que destaquen per factors intrínsecs i/o factors locals. A més, s'hi inclouen altres 11 arbres d'interès. Cada arbre disposa al llibre d'una completa fitxa a doble pàgina, on podem trobar el nom científic, el nom tradicional en català i en d'altres idiomes com el castellà, basc, francès, anglès i alemany. La fitxa dona diverses informacions com dades de l'arbre en general (escorça, fulla, floració, fruits) un plànol de la localització dintre de la ciutat, dades de l'arbre en particular (alçada, capçada, tronc i, fins i tot, el valor en euros segons la Norma Granada). El text ens parla de les característiques generals de l'arbre i de les particulars de l'exemplar de Mollet. La fitxa es completa amb una o diverses fotografies de l'arbre i un acurat dibuix de les seves fulles.

Un apartat força interessant proposa diversos itineraris per la ciutat, alguns d'ells amb noms tan suggeridors com "itinerari exòtic", "itinerari majestuós" o "itinerari sempre verd".

El llibre clou amb diversos plànols de la ciutat, on figuren tots els arbres catalogats, també dividits en caducifolis i perennifolis, una clau d'identificació, un acurat glossari botànic on els desconexors de la matèria poden conèixer aquells termes imprescindibles per entendre millor el llibre i una completa bibliografia sobre el tema.

Com a cloenda, val la pena escriure unes paraules que l'autora del llibre inclou a la introducció i que reflecteixen d'una manera molt clara la importància d'aquests éssers vius que ens envolten i que, molt sovint, són tan poc valorats: "Aquest estudi pretén destacar que els arbres formen part de l'estructura de la ciutat, que la seva existència no consisteix només en convertir l'espai públic en un lloc més bell i agradable, sinó que també ens aporten altres beneficis importants. Els arbres no només oxigenen l'aire sinó que també fan de barrera acústica, les seves fulles retenen partícules sòlides contaminants existents a l'aire, proporcionen ombra i refresquen l'ambient a l'estiu. En definitiva, fan que les ciutats siguin indrets més habitables".

Josep M. Bernís i Pueyo
Professor de Secundària